

ASOCIACE MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ A ŽIVNOSTNÍKŮ ČR

AMSP ČR

V Praze dne 15. října 2019

Čj.: GŘ/228/2019

Název materiálu:	Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, ve znění pozdějších předpisů
Přípomínkové místo	Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR (AMSP ČR)
Telefon :	+420 236 080 454
e-mail:	amsp@amsp.cz

K předloženému Návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, ve znění pozdějších předpisů, uplatňuje Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR (AMSP ČR) následující připomínky:

A: Obecná připomínka

Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR (AMSP ČR) nebyla v rámci eKLEP oslovena předkladatelem k připomínkování výše uvedeného návrhu. Vzhledem k tomu že AMSP ČR je oficiálním připomínkovým místem a zejména s ohledem na navrhované úpravy, jež se dotýkají členů AMSP ČR, pokládá AMSP ČR za vhodné připomínky uplatnit.

B. Konkrétní připomínky

1. K ustanovení § 2 písm. d) návrhu zákona

Návrh nově stanovuje, že se nevztahuje pouze na prodej potravin, ale rovněž na produkty, které nejsou potravinou (nejsou určeny k přímé lidské konzumaci, musejí být upraveny), pokud se dále upravují pomocí potravin. Tedy jinými slovy na surové suroviny (nevhodné k lidské spotřebě, tj. syrové maso, mléko, obilí atd.), ze kterých jsou potraviny vyráběny.

Konstatujeme, že prodej a koupě hotových potravin a výrobků má zcela jiná specifika než prodej a koupě surovin k výrobě potravin. Na toto zákon není přizpůsoben, jeho aplikace po takovém zpracování návrhu by byla zcela absurdní a znemožnila by praktické fungování mezi prvovýrobcem a zpracovatelem suroviny. Rovněž v tomto segmentu není mezi obchodními partnery nerovnost jako v segmentu nákupu a prodeje hotových potravin. Toto rovněž vyplývá z faktu, že ani EU či jiné státy tento segment neupravují. Je potřeba si uvědomit, že zásah státu do tržního prostředí musí být odůvodněn nezbytnou nutností takového zásahu (např. pokud jedna ze smluvních stran zcela očividně zneužívá svého postavení vůči straně druhé). Svoboda trhu je jedním ze základních pilířů tržní ekonomiky a demokratických států.

Tato připomínka je zásadní

2. K ustanovení § 3a odst. 1 návrhu zákona

Navrhujeme doplnit sjednanou výši ceny (výše ceny z ustanovení zákona vypadla vyškrtnutím textu o podstatných částech smlouvy). Jako alternativu navrhujeme zanést do zákona povinnost odběratele na žádost dodavatele písemně potvrdit čistou nákupní cenu, tj. cenu očištěnou od marže a jakýchkoli poplatků. V takovém případě by bylo vhodné, aby byla definice čisté nákupní ceny pro účely ZVTS uvedena.

Tato připomínka je zásadní

3. K ustanovení § 3a odst. 1 písm. c) návrhu zákona

Doporučujeme pojem „množství potravin“ dostatečně přesně vymezit, v praxi bude vyvolávat mnoho výkladových problémů – zda se jedná o množství, které odběratel objedná „do akce“, nebo zda se jedná o množství zboží, které odběratel plánuje **v průběhu akce prodat konečným spotřebitelům**. Zároveň si dovoluujeme upozornit, že v době uzavírání písemné smlouvy nemusí být známo, jaké mimořádné prodejní akce/cena/množství budou v průběhu smluvního vztahu relevantní k uspořádání.

Tato připomínka je zásadní

4. K ustanovení § 3a odst. 1 písm. d) návrhu zákona

Jsme toho názoru, že doplnění ustanovení je napsáno zmatečně. Je zde míchána dohromady doba garance kupní ceny a metoda výpočtu či stanovení kupní ceny, která vůbec nemusí mít s dobou garance cokoliv společného.

Navrhujeme upravit současné znění § 3a písm. d) tak, aby po uplynutí maximální doby garance platnosti cen byl dodavatel v případě neakceptování změny cen ze strany odběratele oprávněn ze zákona přestat dané zboží dodávat, dokud nebude cena dohodou stran změněna, bez jakýchkoliv postihů ze strany odběratele. V současné době v odběratelsko – dodavatelském vztahu je obvykle

zakotven mechanismus změny kupních cen tak, aby podmínka zákonem stanovené maximální garance cen nebyla porušena, nicméně jakákoliv změna cen musí být z logiky věci odsouhlasena odběratelem. Odběratelé v tuto chvíli záměrně protahují jednání o cenách a prakticky natahují lhůtu oněch 3 měsíců. Sice jim hrozí teoretická pokuta, pokud by se dodavatel obrátil na ÚOHS, ale odběratelé spoléhají, že tak neučiní. Dodavatel je však obvykle ze smlouvy vázán dodávat za původní ceny, dokud odběratel neodsouhlasí nové, protože v případě přerušení dodávek mu hrozí sankce za nedodávky.

Tato připomínka je zásadní

5. K ustanovení § 4a

Ustanovení se podle důvodové zprávy vztahuje k tzv. dvojí kvalitě potravin. Domníváme se, že problematika dvojí kvality potravin by měla být řešena uceleně, systematicky a s cílem naplnit požadavek plné harmonizace úpravy s příslušnou evropskou směrnicí. Vkládat toto dílčí ustanovení do ZVTS proto není legislativně vhodným řešením a navrhuje je z novely zcela vypustit. Případně je potřeba definovat, co se zamýšlí slovem „bránit“ resp. vymežit zodpovědnost obchodníka pro specifické příklady.

Toto nové ustanovení zřejmě reaguje mj. na veřejné prohlášení Svazu obchodu a cestovního ruchu ČR, které údajnou absencí možností prodejců získávat výrobky přímo ze zahraničí odůvodňuje existenci tzv. dvojí kvality mezi výrobky prodávanými v rámci ČR a například v okolních zemích. Pokud pomineme skutečnost, že prodejci tuto možnost již mají, tj. i v současnosti je samozřejmě možné dovážet zboží z jiné země EU, tak je třeba vyjasnit některá ustanovení v této části novely, není například jasné, co přesně znamená termín „bránit“ – jak jej lze vykládat a jaké všechny činnosti v praxi pod to spadají, případný extenzivní výklad tohoto termínu by mohl vést k výraznému poškození zájmů dodavatelů, kteří by nemohli realizovat své legitimní obchodní zájmy. Navíc případný rozpor s tímto (neurčitým) ustanovením podléhá extrémně přísnému sankčnímu režimu (pokuta do 10 mil Kč nebo 10 % z čistého obrátu dosaženého dodavatelem za poslední ukončené účetní období v délce 12 měsíců).

Stejně tak termín „dodání“ je třeba ozřejmit. Souhlasíme s tím, že pokud chce odběratel určité zboží koupit, má mít volnost si jej pořídit bez ohledu na trh, ze kterého pochází, pokud splní veškeré zákonné podmínky v ČR. Pokud by však byl zákon vykládán tak, že dodavatel má za povinnost dodat odběrateli výrobky od zcela jiných subjektů působících v rámci jednoho firemního uskupení na jiných trzích, které nejsou určeny pro trh v ČR, tak to by byl pak výrazný a dle našeho názoru zcela nepřijatelný zásah do legitimních obchodních zájmů dodavatele.

V neposlední řadě navíc upozorňujeme, že tato problematika je již řešena v připravované novelizaci zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů a také v rámci novely zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, v platném znění (sněmovní tisk 502/0). Duplicitní (a vnitřně rozporná) úprava tak z našeho pohledu jistě není žádoucí.

Další zdůvodnění:

Regulace dle dosavadního znění zákona, jakož i regulace dle Návrhem transponované Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2019/633 o nekalých obchodních praktikách mezi podniky v zemědělském a potravinovém řetězci (dále jen „**Směrnice**“), a má tak za cíl především ochranu dodavatelů. V tomto ohledu se nejvíce jako koncepční předkladatelem navrhované rozšíření působnosti ZVTS též na dodavatele, které by mělo údajně odstranit tzv. „problém dvojí kvality potravin“.

Cílem regulace dvojí kvality potravin je ochrana spotřebitele. Koncepčně tak takové opatření patří do legislativy zabývající se ochranou spotřebitele nebo regulace potravinářství. Ani Úřad pro ochranu hospodářské soutěže není dozorovým orgánem ochrany spotřebitele, a tudíž nemá k výkonu dozoru vhodné pravomoci.

Navrhované řešení:

Navrhuje se opustit snahu o nejasnou regulaci údajné dvojí kvality potravin formou nové regulace dodavatelů v rámci ZVTS. Konkrétně se navrhuje odstranit Návrhem představený §4a a veškeré na něj navazující úpravy ZVTS.

V případě, že by byla úprava dopadající na dodavatele v Návrhu i přes výše uvedené zachována, příslušné věcné ustanovení, resp. znaky příslušné skutkové podstaty přestupku páchaného dodavatelem bude nutné upravit. Předně je třeba podotknout, že podle práva Evropské unie a zásad jednotného trhu mají obchodníci možnost odlišovat své výrobky pro různé trhy.¹ Zákazy související s dovozem potravin jsou z pohledu soutěžního práva nepřipustné pouze v omezeném množství případů, a to zejména v souvislosti se zákazy tzv. pasivních exportů.²

Cílem regulace dvojí kvality potravin je předně ochrana spotřebitelů před zbožím nižší kvality, které se vydává za zboží totožné se zbožím vyšší kvality prodávaným (pod stejnou značkou a obalem) v jiné zemi členského státu Evropské unie. Regulace dvojí kvality potravin je v současnosti v legislativním procesu Evropské unie, přičemž dané ustanovení v aktuální podobě zakazuje „*jakékoliv uvádění zboží na trh v jednom členském státě jako zboží totožného se stejným zbožím uváděným na trh v jiných členských státech, ačkoliv takové zboží má podstatně odlišné složení nebo znaky, pokud to není odůvodněno oprávněnými a objektivními faktory*“³.

Ustanovení § 4a Návrhu jde tedy výrazně nad rámec ustanovení, které má být přijato na unijní úrovni a nad rámec toho, co je nezbytné k naplnění cílů ochrany spotřebitele. Směrnice 2005/29/ES, do které má být citované ustanovení přidáno, je přitom postavena na principu tzv. úplné harmonizace (srov. čl. 19 a odst. 14 preambule této směrnice), kdy členské státy v rámci svého vnitrostátního práva nesmí v žádném případě ponechat v platnosti ani zavádět ustanovení odchylná, včetně více či méně přísných ustanovení, za účelem zajištění odlišné úrovně ochrany spotřebitele, pokud takovou možnost směrnice výslovně nepřipouští.

I kdyby tato připomínka nebyla akceptována, z daného ustanovení navíc ani není zřejmé, co lze považovat za „bránění“ odběrateli v dodání, dovozu nebo prodeji potravin určených pro jiný trh. Navrhované ustanovení tedy nesplňuje požadavek na určitost právní normy správního trestání (*nullum*

¹ Srov. např. Dokument Evropské komise nazvaný „*Dvojí kvalita potravin: otázky a odpovědi*“ ze dne 24. 6. 2019 dostupná na https://europa.eu/rapid/press-release_QANDA-19-3333_cs.htm

² Srov. např. odst. 50 a násl. Sdělení komise - Pokyny k vertikálním omezením (2010/C 130/01), dostupný na <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:130:0001:0046:CS:PDF>

³ Srov. čl. 6 odst. 2 obsažený v legislativním usnesení Evropského parlamentu ze dne 17. dubna 2019 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993, směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU, pokud jde o lepší vymáhání a modernizaci právních předpisů EU na ochranu spotřebitele (COM(2018)0185 – C8-0143/2018 – 2018/0090(COD)), dostupné na [http://www.europarl.europa.eu/RegData/seance_pleniere/textes_adoptes/provisoire/2019/04-17/0399/P8_TA-PROV\(2019\)0399_CS.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/seance_pleniere/textes_adoptes/provisoire/2019/04-17/0399/P8_TA-PROV(2019)0399_CS.pdf)

*crimen sine lege certa*⁴) a porušuje princip právní jistoty. V důsledku je toto ustanovení i po praktické stránce obtížně vymahatelné. Pokud by tedy nebylo akceptováno shora navržené úplné vypuštění čl. 1 bodu 28 a bodu 32 Návrhu a souvisejících ustanovení, navrhuje se případně následující úprava dotyčného ustanovení Návrhu (tj. nového § 4a ZVTS):

„Dodavatel nesmí odběrateli smluvně zakázat dodávat, dovážet či prodávat potraviny na území České republiky, které jsou dodavatelem určeny k prodeji na trhu v jiném členském státu Evropské unie, a které jsou zároveň objektivně lepší kvality než ekvivalentní produkt dodavatele určený k prodeji na území České republiky či uplatňovat odvetná opatření proti odběrateli za takové dodávky, dovozy či prodeje.“

Zároveň pokud by mělo dojít k ponechání nového přestupku dle § 8 odst. 2 Návrhu, je třeba tuto skutečnost zohlednit i v dalších ustanoveních ZVTS, a to zejména ve vztahu k možnosti přijmout závazky ve smyslu § 6 odst. 2 ZVTS. Dle stávajícího znění Návrhu totiž není dodavatelům podezřelým ze spáchání příslušného přestupku například snadno dostupný institut přijetí závazků dle § 6 ZVTS ani není snadno určitelné, na jaké dodavatele se vlastně příslušné omezení především z teritoriálního hlediska vztahuje (srov. § 9 odst. 1 a 2 ZVTS v případném znění Návrhu). Návrh bezdůvodně nedává účastníkovi řízení o porušení § 4a ZVTS možnost navrhnout závazky k odstranění závadného stavu tak, jak je toto umožněno účastníkovi řízení o zneužití významné tržní síly. Návrh rovněž stanovuje za přestupek dle § 8 odst. 2 ZVTS ve znění Návrhu pokuty až do 10 000 000 Kč nebo 10 % z čistého obrátu dosaženého dodavatelem. Vzhledem k tomu, že Návrh slouží zejména k ochraně dodavatelů potravin, se jeví tato pokuta jako nepřiměřená, a to zejména ve vztahu k drobným dodavatelům potravin, kteří se přestupku dle § 8 odst. 2 návrhu novely zákona mohou rovněž dopustit.

Proto pokud by nebylo akceptováno shora navržené úplné vypuštění čl. 1 bodu 28 a bodu 32 Návrhu a souvisejících ustanovení, navrhuje se do čl. 1 Návrhu doplnit bod následujícího znění:

„V § 6 odst. 2 se za slova „zneužití významné tržní síly“ doplňují slova „či přestupek dle § 8 odst. 2 zákona“. Rovněž se navrhuje upravit i další ustanovení ZVTS, která nereflektují nový přestupek dle § 8 odst. 2 ZVTS ve znění Návrhu a snížit pokutu za přestupek dle § 8 odst. 2 ZVTS na 1 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého dodavatelem za poslední ukončené účetní období v délce 12 měsíců.“

Tato připomínka je zásadní

6. K ustanovení § 4 odst. 2 písm. o) návrhu zákona:

Žádáme vyjasnění slovního spojení „dodání na trh“ a zdali se tento bod týká zákazu logistických bonusů.

⁴ Srov. např. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2014 č. j.: 5 Afs 108/2013-72: „Jednou ze základních zásad spravedlivého procesu v oblasti trestního práva i správního práva trestního pak je zásada *nullum crimen, nulla poena sine lege certa*, podle které zákon musí být formulován s dostatečnou mírou určitosti pro své adresáty (*lex certa*). V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že sankce může být uložena, pouze pokud spočívá na jasném a jednoznačném právním základě (viz rozsudky Soudního dvora EU ze dne 25. září 1984, Könecke, 117/83, Recueil, s. 3291, bod 11, a ze dne 18. listopadu 1987, Maizena, 137/85, Recueil, s. 4587, bod 15). Tato zásada je dodržena, pokud má subjekt možnost se z textu příslušného ustanovení, a v případě potřeby z výkladu, který k němu podaly soudy, dozvědět, z jakého konání či opomenutí mu vzniká odpovědnost.“

o) sjednávání nebo uplatňování plateb, jimiž je podmíněno skladování nebo vystavení potravin, jejich zařazení do nabídky nebo jejich dodání na trh,

Zdůvodnění:

Druhotné vystavení zboží v rámci dohodnuté promoční akce je také v zájmu dodavatele. Reklama v místě prodeje je jedním z klíčových marketingových nástrojů každého značkového výrobce. Znemožnění objednat a zaplatit si tuto reklamu od prodejce by vedla k prudkému propadu prodejů značkových výrobků a naopak k nárůstu prodejů privátních značek prodejců, které jsou ale v převážné míře zahraničního původu. Objednat a zaplatit si reklamu by mělo být nesporným právem každého dodavatele.

Tento návrh nepřesně implementuje Směrnici, která v čl. 3 odst. 2 písm. b) uvádí, že členské státy zajistí, aby byly zakázány alespoň všechny tyto obchodní praktiky, ledaže byly již dříve jasné a jednoznačně sjednány ve smlouvě o dodávkách nebo v následné dohodě mezi dodavatelem a kupujícím (mimo jiné): *dodavateli je naúčtována platba, jíž je podmíněno skladování nebo vystavení jeho zemědělských produktů a potravinářských výrobků, jejich zařazení do nabídky nebo jejich dodání na trh*; Směrnice tak oproti návrhu zákona vychází z předpokladu, že „dodavateli je naúčtována platba“, jedná se tedy nejspíš o autoritativní jednostranný úkon ze strany odběratele. Novela ZTVS však plošně zakazuje jakékoli sjednání logistických bonusů, což jde z našeho pohledu nad rámec Směrnice. Směrnice navíc v této souvislosti v čl. 22 Preambule konstatuje, že *dodavatelé a kupující zemědělských produktů a potravinářských výrobků by měli být schopni svobodně sjednávat podmínky prodeje, včetně cen. Tato jednání se týkají rovněž plateb za služby, jež kupující poskytne dodavateli, jako je zařazení produktů do nabídky, uvádění na trh a propagace. Pokud však kupující dodavateli účtuje platby, které nesouvisí s konkrétním prodejem, měla by být tato praktika považována za nekalou a měla by být podle této směrnice zakázána*. Dle Směrnice tak smluvní strany jinými slovy mají volnost sjednávat podmínky včetně cen, zakázány jsou však takové platby, které nesouvisí s prodávaným zbožím.

7. K ustanovení § 4 odst. 2 písm. p) návrhu zákona:

Navrhujeme celý text uvedený pod **písmenem p)** odstranit.

~~p) sjednávání nebo uplatňování náhrady nákladů na slevy na potraviny prodávané v rámci mimořádné prodejní akce,~~

Zdůvodnění:

Bod by mohl být interpretován tak, že se dodavatel s odběratelem nemůže domluvit na promoční akci a na participaci dodavatele na poskytnuté slevě. Promoční akce a podpora prodeje výrobků formou časově omezené slevy ale patří mezi důležité obchodně-marketingové nástroje každého značkového výrobce. Znemožnění objednat a zaplatit si tuto reklamu od prodejce by vedla k prudkému propadu prodejů značkových výrobků a naopak k nárůstu prodejů privátních značek prodejců, které jsou ale v převážné míře zahraničního původu. Objednat a zaplatit si reklamu by mělo být nesporným právem každého dodavatele.

Tato připomínka je zásadní

8. K ustanovení § 4 odst. 2 písm. q) návrhu zákona:

Doporučujeme upravit tento bod v plném rozsahu, jedná se o národní požadavek nad rámec požadavků směrnice EU.

q) sjednávání nebo uplatňování plateb za reklamu na potraviny provedenou odběratelem

Zdůvodnění:

Bod by mohl být interpretován tak, že se dodavatel s odběratelem nemohou domluvit na propagaci produktu dodavatele a dodavatel za tuto reklamu nemůže odběrateli poskytnout platbu. Reklama je jedním z klíčových marketingových nástrojů každého značkového výrobce. Znemožnění koupit si reklamu od prodejce by vedla k prudkému propadu prodejů značkových výrobků a naopak k nárůstu prodejů privátních značek prodejců, které jsou v převážné míře zahraničního původu. Objednat a zaplatit si reklamu by mělo být nesporným právem každého dodavatele.

Návrh je v rozporu se Směrnicí, když obsahuje plošný zákaz praktik, které nejsou Směrnicí zakázány, pokud jsou mezi odběratelem a dodavatelem dostatečně určité předem sjednány (srov. čl. 3 odst. 2 Směrnice ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. f) tamtéž).⁵ Tyto praktiky dle čl. 3 odst. 2 Směrnice jsou navíc považovány za prospěšné, jak plyne např. ze str. 14-15 důvodové zprávy ke Směrnicí. Rovněž důvodová zpráva k Návrhu na str. 11 uvádí, že: „**Při rozhodování o tom, zda je konkrétní obchodní praktika považována za nekalou, je důležité snížit riziko omezení používání spravedlivých a užitek přinášejících dohod sjednaných mezi stranami.**“ Plošné zakazování prospěšných praktik může vést k omezení efektivity potravinového řetězce a k umenšení jeho celkových příjmů, a tedy i příjmů pro dodavatele.

Konkrétně například Návrh v rozporu se svou důvodovou zprávou (srov. zejm. str. 12) zakazuje platby za reklamu prováděnou pro dodavatele odběratelem (nově navrhovaný § 4 odst. 2 písm. q) ZVTS). Ve světle Směrnice nepřipustný plošný zákaz zalistovacích poplatků dle § 4 odst. 2 písm. f) ZVTS je nadto doplněním nového písmene o) *de facto* zdvojen, a to také v rozporu se zněním důvodové zprávy k Návrhu (srov. zejm. str. 12). Dále jsou v rozporu se Směrnicí plošně zakázány platby za úpravy prodejních prostor odběratele (§ 4 odst. 2 písm. q) návrhu novely zákona). Zařazení těchto zvláštních skutkových podstat v předkládaném znění je navíc problematické i z legislativně-technického hlediska, neboť i při naplnění této zvláštní skutkové podstaty by spíše nedošlo k naplnění obecné skutkové podstaty dle § 4 odst. 1 Návrhu, neboť nelze například předem písemně sjednané propagační služby za přiměřenou úplatu považovat za jednání, kterým by si odběratel s významnou tržní silou vynutil bez spravedlivého důvodu výhodu. Zvláštní skutkové podstaty dle bodu 27 je tedy třeba přinejmenším specifikovat tak, aby z větší části nepopisovaly právně nezávadné jednání, neboť to je k újmě právní jistoty adresáta dotčené právní normy a může to zvyšovat nadbytečné (transakční) náklady při její aplikaci a vymáhání.

⁵ Popřípadě, pokud jsou splněny určité doplňující podmínky specifické pro vybrané praktiky – srov. čl. 3 odst. 2 druhý pododstavec Směrnice pro praktiku dle písm. c) a čl. 3 odst. 3 Směrnice pro praktiky dle písmen b), c), d), e) a f).

Navrhované řešení:

Navrhuje se provést takové úpravy ustanovení čl. 1 bodu 27 Návrhu, z nichž bude jasně zřejmé, že praktiky dle čl. 3 odst. 2 Směrnice včetně například plateb za promoční služby nejsou zakázané, pokud jsou splněny podmínky dle čl. 3 odst. 2 a popřípadě též čl. 3 odst. 3 Směrnice (tam, kde to je relevantní), zejména tedy podmínka dostatečně určitého sjednání předem.

Tato připomínka je zásadní

9. K ustanovení § 4 odst. 2 písm. s) návrhu zákona:

Navrhujeme výslovně uvést, že kromě bránění dodavateli v postoupení pohledávky je zneužitím VTS i jeho sankcionování. V praxi se stává, že odběratel sice nechá možnost pohledávku postoupit, ale váže na to smluvní pokutu (náhradu škody) v podobě např. 50 % hodnoty postoupené pohledávky s odůvodněním, že postoupení jako takovému nijak nebrání.

Tato připomínka je zásadní

10. K ustanovení § 4 odst. 2 písm. t) návrhu zákona:

Doporučujeme odstranit tento bod v plném rozsahu, jedná se o národní požadavek nad rámec požadavků směrnice EU.

~~t) sjednávání nebo uplatňování množstevních slev nebo obdobných ujednání na dodávané potraviny.~~

Zdůvodnění:

Sjednání množstevní slevy je běžným obchodním nástrojem vedoucím k zefektivnění obchodního vztahu. Odměnit odběratele množstevní slevou nebo obrátovým bonusem by mělo být nesporným právem každého dodavatele. Tento zákaz je do novely doplněn z iniciativy místního předkladatele, a to **zcela nad rámec požadavků Směrnice**, neboť možnost sjednat si množstevní slevy evropská směrnice nezakazuje dokonce ani v „druhé skupině“ obchodních praktik. Není vůbec zřejmé, z jakého důvodu a k čí ochraně bylo toto ustanovení do novely včleněno. Množstevní slevy jsou zcela legitimním a ekonomicky odůvodněným konceptem, který přispívá k efektivitě výrobních a distribučních procesů a přenáší ekonomický efekt získaný úsporami z rozsahu v dodavatelsko-odběratelském řetězci dále, a to i ku prospěchu konečného spotřebitele.

Tato připomínka je zásadní

Kontaktní osobou pro vypořádání připomínek je JUDr. Věroslav Sobotka 734 302 000
sobotka@amsp.cz, amsp@amsp.cz